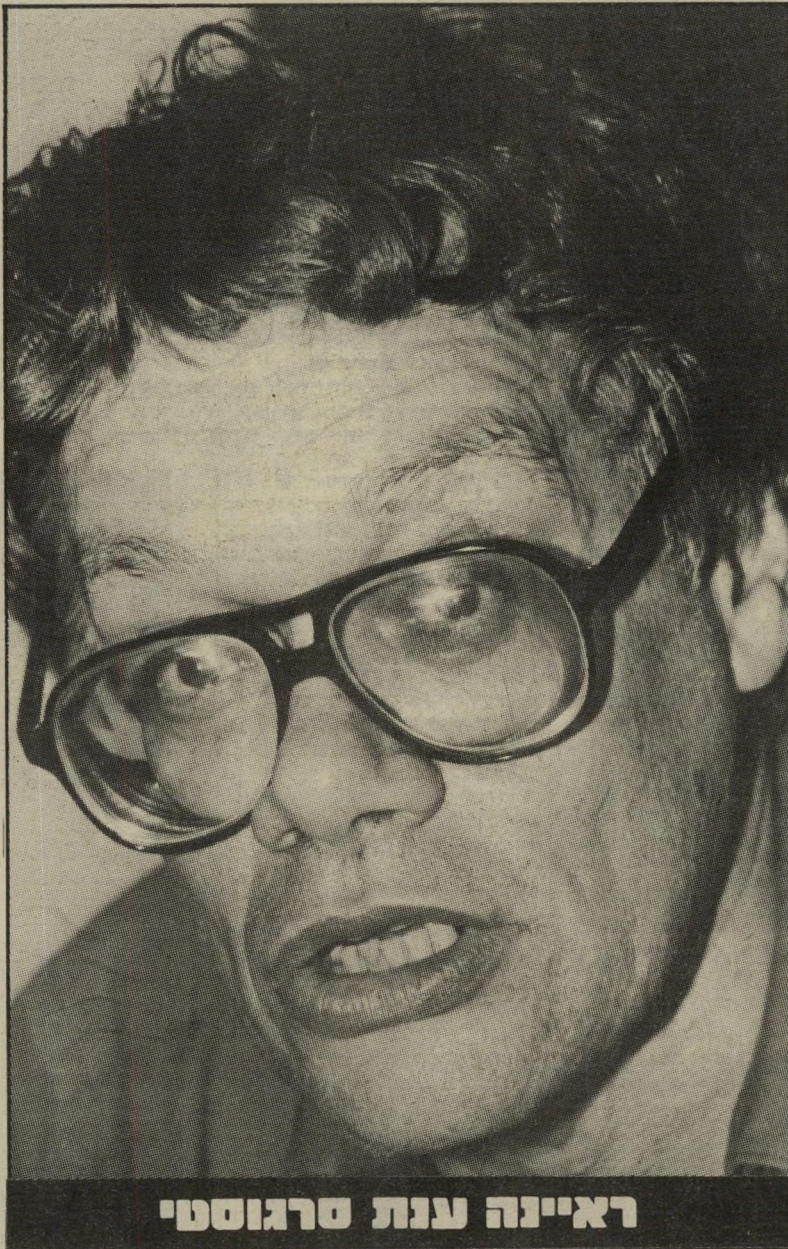

אלכס מסיס, יליד הארץ, הווי ופועל בארצות-הברית כאיש-עסקים מצליח בעולם הסרטים, מספר על ילדותו בתל-אביב, פעילותו בתנועות פוליטיות רדיקאליות והחלטתו לגור בניו-יורק כישראלי, מבלי להיות יורד

ראיינה ענת סרגוסטי

„הישראליות היא שאלה ערכית. אדם שיך למקום שהוא מדגיש שהוא שיך אליו“

„אני לא לוקח אזרחות אמריקאית ולא כרטיס יוק. אני לא ציוני. לציונים יש שני דרכונים“

„אני נמצא בניו-יורק מכמה סיבות. מבחינה אישית אי-אפשר לעשות בארץ את מה שאני עושה“

„אני ישראלי, לא יהודי. אפילו לא עשו לי בר-מצווה. יש לנו חרבות יהודית ומסורת. אנחנו חלק ממשולח“

„בעיתונות, ישראל זה מי שיש לו יותר מחמישה מיליון. אבל נהג מוניח הוא נפולח-נמושות“

„אני חייב להישאר ישראלי, אפילו אם כל חיי לא אסע פעם לארץ. אני נוסע לארץ אדבע פעמים בשנה“

„אני ישראלי“

ליא יהודי!!

בשנה. הוא מוכר זכויות למפיצים בכל העולם. ביום שבאתי לצלם אותו על המירפסת. לספק הוכחה חזותית לכך שהראיון נערך בניו-יורק, ישבו אצלו בדירה שני מפיצי סרטים מבנגלה-דש וצפו בסרטים בווידיאו של החברה. במיסגרת עיסוקו נסע מסיס וטייל בכל רחבי העולם. לפני כמה שבועות ביקר בברית-המועצות – למרבה הפלא קיבל ויזה בדרכון הישראלי שלו. למרבה המזל, הוא מספר, ולמרות כל הנבואות השחורות שהלעיטו אותו בהן חבריו מן הארץ, הוא לא עבר שום בדיקות מיוחדות. שום חקירות מיוחדות ושום

באופן עקרוני, מתוך החלטה ובחירה. מחזיק מסיס רק בדרכון ישראלי, למרות שיש לו כל האפשרויות לזכות בכרטיס הירוק האמריקאי ובדרכון האמריקאי הנכספים. הוא טוען בתוקף שהוא אזרח ישראלי החי בניו-יורק, ואיש אינו יכול לקחת ממנו את ההרגשה שהוא ישראלי. מסיס הוא הבעלים של חברה גדולה בניו-יורק לרישוי סרטים. הוא עוסק בסרטים רבים שאינם מופקים על-ידי החברות האמריקאיות הגדולות (יוניטד ארטיסטס, אס-ג'אם, יוניברסל, סטודיו ואחרות). וכלא יש, לדבריו, עשרות ומאות סרטים

שבהם עיצים מטופחים. תופעה נדירה בעיר בה הכל עסוקים כמעט 24 שעות ביממה, ולרובם אין השקט והרוגע כדי לטפל בדבר חסר-תועלת כמו עיצים. מן המירפסת אפשר לראות את האיסט ריבר, וחלק מן העיר הפרושה כמו על כף יד. לעיתים קרובות פוגשים בארץ בשמו של אלכס מסיס, בעיקר במדור המיכתבים למערכת בעיתון הארץ. לעיתים קרובות אפשר לשמוע ביקורת על דבריו בנוסח: איזו זכות יש לו לדבר על מה שקורה בארץ, ואיזו זכות יש לו לבקר מה שקורה בארץ – הרי הוא יורדי!

השוער בכניסה לבית ברחוב 65 איסט במנהטן, ניו-יורק, שאל אותי לאן אני הולכת. מסרתי את השם. הוא שאל אם נקבעה לי פגישה. כשעניתי בחיוב, הוא שאל באדיבות לשמו, טילפן לדירתו של אלכס מסיס. שאל אם הוא אכן הזמין אותי אליו. רק אחרי שקיבל את האישור מלמעלה, הניח לי לעלות. מן הקומה ה-19 של הבניין – שבו, כמו ברוב הבניינים באמריקה, אין קומה הנושאת את המיספר 13 – משקיף נוף מדהים. בדירה הגדולה, שחלק נכבד ממנה הוא משרד, יש כמה מירפסות קטנות.